

[Axel Sneum.]

Til Slut en Sag, jeg gerne vil føre frem. I Maj 1943 fik Finansudvalget fra Justitsministeriet en Skrivelse, hvori man anmodede Finansudvalget om Tilladelse til at købe Kjærshovedgaard for 290 000 Kr. og omdanne den til Helbredelsesanstalt for Drankere. Finansudvalget gav enstemmigt sin Tilslutning til dette Køb. Vi blev som bekendt kort Tid efter afskaaret fra at omtale denne Sag her i Folketinget, men den er ikke glemt. Der er ingen Tvivl om, at der her er rørt ved et meget betydeligt Spørgsmaal. Jeg har lagt Mærke til, at Redaktør Larsen-Ledet og de Lægespecialister, som har studeret Virkningerne af overdrevent Alkoholforbrug, altid giver Udtryk for Medlidenhed med de paagældende Mennesker. Og det er efter min Mening absolut rigtigt. Et Menneske, der har Hang til overdreven Spiritusnydelse, er af den Grund dog ingen Forbryder; at han kan blive det, er en helt anden Sag. Vi burde have det fæle Ord „Drankerhjem“ udryddet af vort Sprog. Disse Anstalter skal ikke være at betragte som Straffeanstalter for Forbrydere, men som Helbredelsesanstalter for karaktersvage og syge Mennesker, der skal vindes tilbage til deres Familie og til Samfundet.

Danmark er i den Retning langt tilbage for Sverige. Den kyndigste, den bedste Lægehjælp fra Specialister er nødvendig. Jeg ved, at Ædruelighedskommissionen, som har ligget stille under Besættelsen, ogsaa har til Opgave at komme med Forslag angaaende de saakaldte „Drankerhjem“, og det er kun godt, fordi fremragende Lægespecialister faar Adgang til at udtale sig for Kommissionen om dette Spørgsmaal. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Handelsminister, under hvem Ædruelighedskommissionen sorterer, at denne nu kommer i Gang igen med Arbejdet, og jeg ved, at denne Henstilling støttes af mange Kredse i vort Land, ogsaa af Kredse, som ikke er med i det organiserede Afholdsarbejde. Ædruelighedskommissionen har desuden andre store Opgaver at tage sig af. Saaledes er der Oplysningsarbejdet, og der er Udarbejdelsen af Retningslinier for Rigsdagens Lovgivningsvirksomhed. Der er altsaa nok at tage fat paa, og derfor henstiller jeg til Handelsministeren, om ikke Tiden er inde til, at Ædruelighedskommissionen igen træder i Virksomhed.

Damsgaard: Der hvor Vesterhavets Bølger staar haardest mod Strand ved Hansted, Syd for Jammerbugten og Vigsø

Bugt, gaar en Pukkel paa den jyske Ryg længst ud i Havet. Her brydes det vældige Bølgeslag, saa en Del maa dreje sønden om, og en anden Del norden om Puklen. Her paa dette Sted skal Hanstholm Havn bygges. Saaadan blev det enstemmigt vedtaget i dette høje Ting den 23. Marts 1917 og lige saa enstemmigt vedtaget i det høje Lands-ting den 27. Marts 1917. Vedtagelsen skete, efter at en Kommission havde udtalt sig for, at der var Brug for en Havn paa dette Sted af Vestkysten, og at det var teknisk muligt at bygge en Havn netop her. Samtidig blev det vedtaget at bygge Hirtshals Havn, der er færdigbygget for adskillige Aar siden. Jeg tror nok, at mangen gammel Thybo fra Klitegnene omkring Hansted, Vigsø og Ræhr og endnu længere ind i Landet rystede tvivlende paa Hovedet, da de hørte om Havnebyggeriet, og de udtalte sikkert ogsaa for sig selv et: Gud hjælpe dem, der skal bryde Havets Magt ved Ros-hage — saaledes kaldtes den yderste Knude paa den jyske Ryg; hidtil var det altid Havet, der sejrede, hvis det var i ondt Lune. Nu ryster Beboerne i disse Egne paa Hovedet, fordi Havnebyggeriet er gaaet saa uendelig langsomt.

Det er nu snart 29 Aar siden Vedtagelsen af Hanstholmhavens Bygning skete. Saa vidt jeg kan se, er i denne Sal kun det ærede Medlem Hr. Nørskov tilbage af dem, som var med til at vedtage Loven om Hanstholmhavnen. Havnebyggeriet blev sat i Gang ude paa Holmen, der, hvorfra en Kalkbanke gaar ud i Havet og gør, at der kan bygges paa fast Bund. Der er bygget uafbrudt i nogle og tyve Aar, og dog er man endnu kun naaet til at faa bygget 1 km Ydermole ret ud i Havet. Naar man ikke er kommet videre med det, er det ikke tekniske Vanskeligheder, der bærer Skylden herfor, men Bevillingerne til Havnebyggeriet derude paa Hanstholmen har været alt for smaa.

Saa kom Besættelsen, og Arbejdet med Havnen gik pludseligt og helt i Staa, fordi netop Hanstholmen blev det Sted, hvor den tyske Besættelsesmagt særlig koncentrerede sig om Befæstningsarbejdet. Da Tyskerne kom, laa der, skal jeg bl. a. nævne, 2 færdige Sænkekister til Molebyggeriet derude. Til en saadan Sænkekiste gaar der ikke mindre end ca. 500 m³ Træ. De blev hugget op til Pindebrænde. I sin Tid eksproprierede Staten ca. 450 ha af Hanstholmen med de Huse, der laa der, med Henblik paa den nye Bebyggelse omkring Havnen. Her har Tyskerne nu lavet det ene Befæstningsanlæg stærkere end det andet. 76 mægtige Ka-